

PROP DE VOSALTRES

Gratifica recordar les bondats dels altres

Benvolguts diocesans:

El record es dirigeix en aquesta ocasió a les actituds que el papa Francesc ens marca a tots els cristians en l'Exhortació Apostòlica *La joia de l'Evangelí*. Va ser un document molt ben rebut per tots els cristians. Transmetia optimisme, transparència, proximitat. Durant molts mesos va ser un text de capçalera que va concitar l'atenció de responsables de grups d'estudi i formació. A algunes persones els servia per a la seva lectura personal. A tothom els desitjo que els fruits d'aquesta acció formativa repercuteixi en la pròpia comunitat o parròquia. Segur que, a més a més del bé personal que proporciona la seva lectura, ajudarà a què l'Església en el moment present sàpiga respondre amb audàcia i alegria als grans desafiaments de la nostra societat.

No vull pecar de reiteratiu. Soc conscient que en diferents escrits meus he fet al·lusió a aquesta exhortació papal i us he aconsellat la seva lectura. Però tampoc podem caure en el silenci després d'haver-la proposat com a guia dels nostres objectius

pastorals. Ens hem d'animar mútuament a què serveixi de reflexió i suport per a una actuació sincera i propera a l'Evangelí. Més d'una vegada citaré algun paràgraf d'aquest text per senyalar actituds fonamentals que tota comunitat diocesana ha de mantenir.

Em consta que diferents agents de pastoral (animadors de comunitat, catequistes, educadors, voluntaris i treballadors de Càritas, grups d'oració i litúrgia, matrimonis i persones grans...) han utilitzat les orientacions del Papa per a la seva pròpia formació. Hi ha molt material escrit, preparat per especialistes en els diferents sectors pastorals, que serveix de guia de lectura, per centrar la discussió i per treure conclusions pràctiques.

Us serà de molt profit.

Ja fa cinc anys que es va publicar aquest exhortació del papa Francesc com un programa de tot el seu pontificat. Convé que no s'oblidi el seu impacte. Va suposar un revulsiu per a tots. Us ofereixo com a record tres cites que ajudaran a fomentar actituds bàsiques de vida cristiana:

«... un evangelitzador no hauria de tenir permanent-

ment cara de funeral. Recobrem i acresquem el fervor, la dolça i confortadora joia d'evangelitzar, fins i tot quan cal sembrar entre llàgrimes» (núm. 10).

«Cal no mutilar la integritat del missatge de l'Evangelí. És més, cada veritat es comprèn més bé si es posa en relació amb l'harmoniosa totalitat del missatge cristià» (núm. 39).

«Als cristians de totes les comunitats del món, vull demanar-vos especialment un testimoni de comunió fraterna que esdevingui atractiu i resplendent. Que tothom pugui admirar com us cuideu els uns als altres, com us encoratgeu mútuament i com us acompanyeu» (núm. 99).

És cert que posteriorment s'han publicat molts escrits del Sant Pare que allarguen en el temps els seus ensenyaments i reiteren les seves conviccions. En tots ells està present l'alegria de seguir a Jesucrist.

Malgrat les recents dificultats que manifesta l'Església davant de la societat, de la por a perdre credibilitat per explicar i viure el manament del Senyor, dels moments foscos d'alguns membres del Poble de Déu, tots necessitem recuperar l'alè evangèlic per anunciar allò essencial del seu ensenyament. És gratificant recordar-lo per a tots els cristians de la nostra diòcesi.

Amb la meua benedicció i afecte.

† **Salvador Giménez Valls**
Bisbe de Lleida

NOTÍCIES

El màrtir d'Arbeca Marià Mullerat ja és beat

La Catedral de Tarragona va ser l'escenari el passat 23 de març de la beatificació del metge i alcalde d'Arbeca Marià Mullerat i Soldevila. La Missa fou presidida pel cardenal Giovanni Angelo Becciu, prefecte per a la Congregació per a les Causes dels Sants, i concelebrada per la majoria de membres de l'Episcopat català, entre ells el nostre bisbe Salvador. Uns 1.200 fidels, entre ells hi havia una bona representació dels convilatans del beat vinguts d'Arbeca, així com de la Floresta i Puiggròs, de la capital de la comarca Borges Blanques, també de Castellans i de la ciutat de Lleida, van

participar en la celebració. També diversos preveres de la nostra diòcesi.

El cardenal Becciu en la seva homilia qualificà Mullerat com un «autèntic apòstol que va difondre al seu voltant el perfum de la caritat de Crist, que va viure la seva vocació cristiana, amb una existència alegre i rica de fruits com a laic catòlic, estudiós modèlic, espòs i pare de família exemplar». La beatificació tingué continuïtat diumenge a la tarda a l'església d'Arbeca, on l'arquebisbe de Tarragona Jaume Pujol, diòcesi a la qual pertany Arbeca, presidí una Missa en Acció de Gràcies pel ja beat Marià Mullerat, que va morir màrtir quan te-

nia 39 anys el 13 d'agost de 1936, dia en que se celebrarà a partir d'a-

ra la seva festa litúrgica en commemoració del seu martiri.

CERCA DE VOSOTROS

Gratifica recordar lo bueno de los demás

Queridos diocesanos:

El recuerdo se dirige en esta ocasión a las actitudes que el papa Francisco nos marca a todos los cristianos en la Exhortación Apostólica *La alegría del Evangelio*. Fue un documento muy bien recibido por todos los cristianos. Transmitía optimismo, transparencia, cercanía. Durante muchos meses fue un texto de cabecera que concitó la atención de responsables de grupos de estudio y formación. A algunos les servía para su lectura personal. A todos deseo que los frutos de esta acción formativa repercutan en la propia comunidad o parroquia. Seguro que, además del bien personal que proporciona su lectura, ayudará a que la Iglesia en el momento presente sepa responder con audacia y alegría a los grandes desafíos de nuestra sociedad.

No quiero pecar de reiterativo. Soy consciente de que en distintos escritos míos he aludido a esta exhortación papal y os he aconsejado su lectura. Pero tampoco podemos caer en el silencio después de haberla propuesto como guía de nuestros objetivos pastorales. Nos hemos de animar mutuamente a que sirva de reflexión y soporte para una actuación sincera y cercana al Evangelio. Más de una vez recurriré a algún párrafo del mencionado texto para señalar actitudes fundamentales que toda comunidad diocesana debe mantener.

Me consta que distintos agentes de pastoral (animadores de comunidad, catequistas, educadores, voluntarios y empleados de Cáritas, grupos de oración y liturgia, matrimonios y personas mayores...) han utilizado las orientaciones del Papa para su propia formación. Hay abundante material escrito, preparado por especialistas en los diferentes sectores pastorales, que sirve de guía de lectura, para centrar la discusión y para sacar conclusiones prácticas. Os será de mucho provecho.

Ya hace cinco años que se publicó la citada exhortación del papa Francisco como un programa de todo su pontificado. Conviene que no se olvide su impacto. Supuso un revulsivo para todos. Os ofrezco como recuerdo tres citas que ayudarán a fomentar actitudes básicas de vida cristiana:

«... un evangelizador no debería tener permanentemente cara de funeral. Recobremos y acrecentemos el fervor, la dulce y la confortadora alegría de evangelizar, incluso cuando hay que sembrar entre lágrimas» (núm. 10).

«No hay que mutilar la integralidad del mensaje del Evangelio. Es más, cada verdad se comprende mejor si se la pone en relación con la armoniosa totalidad del mensaje cristiano» (núm. 39).

«A los cristianos de todas las comunidades del mundo quiero pedirles especialmente un testimonio de comunión fraterna que se vuelva atractivo y resplandeciente. Que todos puedan admirar cómo os cuidáis unos a otros, cómo os dais aliento mutuamente y cómo os acompañáis» (núm. 99).

Es cierto que con posterioridad se han publicado muchos escritos del Santo Padre que prolongan en el tiempo sus enseñanzas y reiteran sus convicciones. En todos ellos está presente la alegría de seguir a Jesucristo.

A pesar de las recientes dificultades que manifiesta la Iglesia ante la sociedad, del temor a perder credibilidad para explicar y vivir el mandato del Señor, de los momentos oscuros de algunos miembros del Pueblo de Dios, necesitamos todos recuperar el aliento evangélico para anunciar lo esencial de su enseñanza. Es gratificante recordarlo para todos los cristianos de nuestra diócesis.

Con mi bendición y afecto.

† Salvador Giménez Valls
Obispo de Lleida

El Certamen Marià dedicat a la Verge de la Cabeza de Vila-sana

L'Acadèmia Mariana ha donat a conèixer les bases del Certamen Marià 2019, que enguany estarà dedicat a la Mare de Déu de la Cabeza, copatrona de Vila-sana, amb motiu del 317è aniversari de la seva arribada al poble.

L'advocació de la Verge de la Cabeza, originària de Colomera (Granada), va arribar a Ut-xafava (antiga denominació de Vila-sana) l'any 1702 de la mà de Teresa de Cardona, esposa de Feliu Fernández de Còrdova, senyor de Bellpuig i Linyola. En aquesta edició, el certamen tindrà quatre seccions: la secció literària, la secció d'investigació, la secció dedicada a participants en edat escolar i la secció audiovisual. L'apartat literari tindrà tres categories, una per la Flor Natural (treballs poètics per mostrar l'experiència d'amor vers la Mare de Déu); una altra per treballs poètics vers la Verge de la Cabeza i un darrer, sobre la Mare de Déu de l'Acadèmia.

En l'apartat d'investigació hi haurà també dues categories, una per a treballs sobre Maria, una sola mare amb multiplicitat de devocions, i una altra so-

bre la Verge de la Cabeza. Pel que fa a la secció escolar tindrà tres categories: una per a alumnes nascuts entre 2001 i 2002, una altra per a alumnes d'ESO, i una tercera per a alumnes de 4t, 5è i 6è d'Educació Primària.

En relació al premi audiovisual es valorarà la presentació de l'edifici de l'Acadèmia Mariana, en quan a la seva història i la riquesa arquitectònica. Les obres participants, en les seccions d'obres poètiques, d'investigació o d'autors en edat es-

colar (les seccions primera, segona i tercera), es presentaran per quadruplicat. Les que ho facin a la secció audiovisual només caldrà que presentin dos exemplars. Les obres presentades i les rèpliques corresponents es remetraran, en un sobre tancat, a la secretaria de l'Acadèmia Mariana de Lleida (c/ Acadèmia 17, 25002 Lleida). Al sobre, les dades del remitent només faran constar l'adreça de qui fa l'enviament, sense el nom. Com a límit per a la presentació s'estableix el 26 de juliol de 2019, data en la qual es tancarà l'admissió d'obres i el termini quedarà definitivament exhaurit.

Comencen els actes del 25è aniversari d'Arrels-Sant Ignasi

La Fundació Arrels-Sant Ignasi va celebrar, el passat 19 de març, una xocolatada com a primer acte del 25è aniversari de l'entitat. Van participar-hi un centenar de persones, entre elles persones ateses, voluntaris i voluntàries, sense els quals no podria funcionar aquest servei. Després de la xocolatada, que va tenir lloc a l'exterior del seu Centre Obert, es va celebrar la tercera Trobada de Voluntaris General.

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

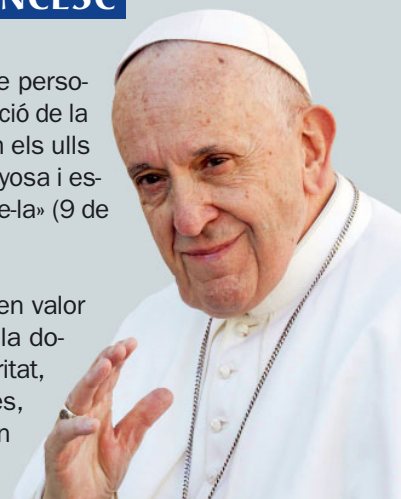

@Pontifex: «Les Benaurances són un mapa de vida: conviden a tenir net el cor, a practicar la mansuetud i la justícia, a ser misericordiosos amb tothom, a viure l'aflicció units a Déu» (5 de febrer).

@Pontifex: «Tots necessitem ser guarits i tots podem guarir els altres si som humils i mansos: amb una bona paraula, amb paciència o amb una mirada» (7 de febrer).

@Pontifex: «El tràfic de persones és una terrible violació de la dignitat humana. Obrim els ulls a aquesta xacra vergonyosa i esforcem-nos en combatre-la» (9 de febrer).

@Pontifex: «La vida pren valor quan la donem, quan la donem en l'amor, en la veritat, quan la donem als altres, en la vida quotidiana, en la família» (9 de febrer).

Tot a punt per Lo Desclavament i la Processó de l'Encontre de la Granadella

La Granadella està ultimant els preparatius per fer un salt en el temps, concretament a l'època que va viure Jesús, i ambientarà els carrers per a aquest motiu durant els dies principals de la Setmana Santa. Aquest poble de les Garrigues, d'uns 700 habitants, es volca amb la representació de Lo Desclavament la nit del Divendres Sant i la processó de l'Encontre el Diumenge de Pasqua. Aquests dos rituals van estar declarats Elements Festius Patrimoniais d'Interès Nacional per la Generalitat l'any 2017.

Centenars de persones, sobretot veïns de la població però també procedents d'altres pobles, està previst que visquin amb emoció i devoció aquests dos actes tan arrellats i emblemàtics. Són uns actes que s'han celebrat de manera ininterrompuda des de l'any 1787. L'escenificació de **Lo Desclavament** tindrà lloc el 19 d'abril a les 22 hores a la parròquia, amb l'entrada dels armats. L'acte comença amb la lectura del cant del *Miserere* en català, que després el cor interpretarà en llatí. El mossèn és l'encarregat de treure els tres claus de la imatge del Sant Crist articulada, que després serà dipositada a l'urna de vidre col-

locada davant l'altar. A continuació, la trompeta i els tambors anuncien l'inici de la **Processó del Sant Enterrament** pels carrers del poble, que acaba a la parròquia cap a mitjanit.

L'altre dels moments esperats de la Setmana Santa de la Granadella és la **Processó de l'Encontre**, que es portarà a terme el diumenge 21 d'abril, a les 13 hores. Està previst que després de la celebració de la Missa de Resurrecció a la Parròquia de la Mare de Déu de Gràcia, la imatge de

la Verge de la Soledat, vestida per a l'ocasió de blanc i mantell blau, es trobi amb el seu Fill Ressuscitat en la custòdia, portada pel rector sota tàlem a l'alçada del número 9-11 del carrer La Pobra. Tot seguit, la imatge de la Verge deixarà pas al seu Fill en la custòdia i es col·locarà darrera d'Ell, per continuar la processó donant el tomb a la plaça per retornar a l'interior del temple. L'Encontre simbolitza el retrobament entre Jesús ressuscitat (representat per la Custòdia) i la seva mare, i finalitza amb la benedicció final.

La festa l'organitza cada any la mateixa parròquia de la Granadella, a través del seu rector i el Consell parroquial. Hi col·labora el grup de cantors i el grup d'armats.

REFLEXIONS

UN MAR D'EMOCIONS

L'admiració, el motor del saber (I)

L'admiració és el motor del saber. Admirar-se no és mirar, tampoc observar atentament. És sorprendre's de com són les coses, és interrogar-se sense fer ús de les paraules. És sentir la ignorància en el propi pit, però, a la vegada, la temptació de vèncer-la per deixar de ser ignorant i comprendre alguna cosa. Escriu Søren Kierkegaard que l'admiració és l'inici de tota comprensió més pregona, és una passió ambigua que combina el temor i la felicitat.

Hi ha un batec d'esperança en l'admiració, però, a la vegada, el qui s'admira tasta un misteri que el transcendeix. El llenguatge de l'admiració és el silenci. El qui s'admira, calla i, mentre calla, espera captar alguna espurna de llum. L'admiració no és el resultat d'un defecte de la raó, és l'expressió de la seva insuficiència última.

El rostre de l'admiració és nítid: la boca oberta i la mirada perduda; una mirada que no sap que cerca, però que no en té prou amb identificar els contorns de l'objecte. Vol saber més d'ell, vol entendre per què hi ha món i què hi pintem en aquest món.

Francesc Torralba
Doctor en Teologia

Agenda de Setmana Santa a Lleida ciutat (14 al 21 d'abril)

• Diumenge, 14 d'abril. Diumenge de Rams:

- A les 11 h, Processó de les Palmes a Pardinyes.
- A les 12 h, Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral. Abans, benedicció de palmes.
- A les 19.30 h, Processó dels Dolors amb inici i final a l'oratori dels Dolors.

• Dimarts, 16 d'abril:

- A les 18.30 h, Celebració Penitencial.
- A les 19 h, Missa Crismal a la Catedral.

• Dijous, 18 d'abril:

- A les 20 h, Sant Sopar a la Catedral.
- A les 21 h, Hora Santa a la Catedral.
- A les 00 h, Trencada de l'hora a la pl. de l'Escorxador.
- A les 00 h, Processó dels Silenci des de Sant Martí Vell.

• Divendres, 19 d'abril:

- A les 8 h, Via Crucis de Cappont (des de la Sagrada Família) i Pardinyes.

—A les 9 h, Via Crucis des de Sant Martí a la Seu Vella i un altre per l'Eix Comercial (del Carme a Sant Pere).

—A les 10.30 h, Via Crucis de la Mariola (de Sant Pau a la Mercè).

—A les 17.30 h, cercavila dels Armats de la Sang pels mateixos carrers de la processó del vespre. Surten des del col·legi Maristes.

—A les 19 h, Ofici de la Passió del Senyor a la Catedral.

—A les 21 h, Processó del Sant Enterrament amb inici i final a la parròquia de la Sang.

• Dissabte, 20 d'abril:

—A les 23 h, Missa de la Vetlla Pasqual presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

• Diumenge, 21 d'abril:

—A les 12 h, Missa de Pasqua presidida pel Sr. Bisbe, a la Catedral.

AGENDA

■ **Dijous, 25 d'abril.** A les 20 h, a l'església de Sant Llorenç, Missa d'Acció de Gràcies pels 60 anys de Mans Unides presidida pel bisbe Salvador. A continuació, concert de música gregoriana i medieval a càrrec de l'Schola Cantorum de Lleida.

■ **Diumenge, 28 d'abril.** Celebració de la Jornada de les Vocacions Natives. Una crida a la invocància de les vocacions al sacerdoci i a la vida consagrada en els territoris de missió. Vocacions mancades sovint de recursos i que necessiten de la nostra ajuda, en forma de cooperació espiritual i econòmica, per portar endavant la seva formació.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

15. ■ Dilluns Sant (lit. hores: 2a setm.) [Is 42,1-7 / Sl 26 / Jo 12,1-11]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), rel. dominicà de Galícia; sant Crescent, mr.; santes Basilissa i Anastàsia, mrs. a Roma; sant Damià.

16. ■ Dimarts Sant [Is 49,1-6 / Sl 70 / Jo 13,21-33.36-38]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, vg. i companys mrs. a Saragossa; sant Benet Josep Labre, captaire.

17. ■ Dimecres Sant [Is 50,4-9a / Sl 68 / Mt 26,14-25]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i mrs. a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i mr.;

sant Robert, abat; beat Baptista Spagnoli, rel. carmelità.

18. □ Dijous Sant [Missa de la Cena del Senyor: Ex 12,1-8.11-14 / Sl 115 / 1Co 11,23-26 / Jo 13,1-15]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, mrs.; sant Andreu Hibernon, rel. franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, rel. carmelitana.

19. ■ Divendres Sant [Celebració de la Passió del Senyor: Is 52,13-53,12 / Sl 30 / He 4,14-16;5,7-9 / Jo 18,1-19,42]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, mr.; beats Isnardo de Chiampo, prev. i Sibilliana Biscossi, vg.

20. ■ Dissabte Sant. Santa Agnès de Montepulciano, vg. dominicana; santa Oda, vg.

21. □ Diumenge vinent, Pasqua de Resurrecció del Senyor (lit. hores: pròpia) [Vetlla: després dels textos de la Llei i dels Profetes, Rm 6,3-11 / Sl 117 / Lc 24,1-12. Missa del dia: Fets 10,34a.37-43 / Sl 117 / Col 3,1-4 (o bé: 1Co 5,6b-8) / Jo 20,1-9 (o bé: Lc 24,1-2); o bé a la Missa vespertina: Lc 24,13-35]. Sant Anselm (1033-1109), abat de Bec, bisbe de Canterbury i doctor de l'Església, nat a Aosta; sant Silví, mr.; sant Conrad de Parzham, rel. caputxí.

Diumenge de Rams (C)

COMENTARI

La creu porta a la vida plena

Comencem ja la Setmana Santa. Abans de la processó d'entrada aclamem a Jesús: *Tota la multitud dels seus addicts, deien: Beneït sigui el rei, el qui ve en nom del Senyor. Pau al cel i glòria allà dalt.* Sembla la proclamació d'un rei. Però Jesús no entra com un rei. Ho fa *muntat en un poll, no amb un cavall victoriós.* Sap que no va a Jerusalem per ser coronat com a senyor o rei sinó a la passió i a la mort. Per això a l'Eucaristia ja ressonen paraules de sofriment. Som a la setmana de passió. *Jo no m'he resistit ni m'he fet enrere, he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba, no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades.* És com una descripció de la Passió. Però Jesús no es tira enrere, sap que no està sol: *El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això sé que no quedaré avergonyit.*

La segona lectura descriu meravellósament el camí de creu que porta tant mateix a la plena glorificació de Jesús. *S'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom perquè tothom al cel, a la terra i sota la terra tothom reconegui que Jesús és Senyor, a glòria de Déu Pare.* És la Setmana Santa: passió, mort i resurrecció de Jesús. La passió és el camí per a la resurrecció, de la vida.

I a l'evangelí Lluc podem subratllar l'amor de Crist envers tothom: *El Senyor es girà i mirà a Pere... Així que va ser fora va plorar amargament.* O l'atenció a les dones de Jerusalem: *No ploreu per mi, ploreu per vosaltres; o bé les paraules de perdó: Pare, perdoneu-los que no saben el que fan; o el que diu al bon lladre: T'ho dic amb tota veritat, avui seràs amb mi al paradís.* Jesús confia totalment en el Pare fins i tot en aquells moments: *Pare confio el meu alè a les vostres mans.* El camí de Jesús passa per la mort però per arribar a la vida plena. Això és Setmana Santa: camí de creu per arribar a la resurrecció.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 50,4-7)

El Senyor Déu m'ha donat una llengua de mestre perquè, amb la paraula, sàpiga sostenir els cansats. Un matí i un altre em desvetlla l'orella perquè escolti com un deixeble. El Senyor Déu m'ha parlat a cau d'orella i jo no m'he resistit ni m'he fet enrere: he parat l'esquena als qui m'assotaven i les galtes als qui m'arrancaven la barba; no he amagat la cara davant d'ofenses i escopinades. El Senyor Déu m'ajuda: per això no em dono per vençut; per això paro com una roca la cara i sé que no quedaré avergonyit.

► Salm responsorial (21)

R. *Déu meu, Déu meu, ¿per què m'heu abandonat?*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis (Fl 2,6-11)

Jesucrist, que era de condició divina, no es volgué guardar gelosament la seva igualtat amb Déu, sinó que es va fer no-res, fins a prendre la condició d'esclau. Havent-se fet semblant als homes i començant de captenir-se com un home qualsevol, s'abaixà i es feu obedient fins a acceptar la mort, i una mort de creu. Per això Déu l'ha exalçat i li ha concedit aquell nom que està per damunt de tot altre nom, perquè tothom, al cel, a la terra i sota la terra, doblegui el genoll al nom de Jesús, i tots els llavis reconeguin que Jesucrist és Senyor, a glòria de Déu Pare.

► Passió de nostre Senyor Jesucrist segons sant Lluc (Lc 22,14-23,56) (Fragment final)

Quan arribaren a l'indret anomenat Gòlgota, el crucificaren juntament amb els criminals, un a la dreta i un altre a l'esquerra. Jesús deia: † «Pare, perdoneu-los, que no saben el que fan». Es repartiren els seus vestits i se'ls jugaren als daus. La gent s'ho estava mirant. Les autoritats deien, rient-se'n: «Ell, que en salvava d'altres, que se salvà ell mateix, si és el Messies de Déu, l'Elegit». Els soldats també se'n burlaven: tot oferint-li vinagre, li deien: «Si ets el rei dels jueus, salva't tu mateix». Sobre d'ell hi havia un rètol que deia: «El rei dels jueus». Un dels criminals penjats a la creu, també li deia insultant-lo: «¿No ets el Messies? Salva't a tu mateix i a nosaltres». Però l'altre, renyant-lo, li respongué: «¿Tu que estàs sofrint la mateixa pena, tampoc no tens temor de Déu? I nosaltres ens ho mereïm, perquè estem sofrint el càstig que ens correspon pel que hem fet, però aquest no ha fet res de mal». I deia: «Jesús, recordeu-vos de mi, quan arribeu al vostre Regne». Jesús li respongué: † «T'ho dic amb tota veritat: Avui seràs amb mi al paradís». Ja era cap al migdia quan s'estengué per tota la terra una foscor fins a mitja tarda: el sol s'havia eclipsat. La cortina que tancava el santuari, s'esquinçà per la meitat, i Jesús cridà amb tota la força: † «Pare, confio el meu alè a les vostres mans». I havent dit això, expirà.

(Aquí tothom s'agenolla, i fa una pausa)

El centurió, després de veure el que havia passat, en donava glòria a Déu i deia: «És veritat: aquest home era innocent».

I tota la gent que era present en aquell espectacle, després de contemplar tot el que havia passat se'n tornava donant-se cops al pit. Tots els seus coneguts i les dones que l'havien seguit des de Galilea es mantien a distància mirant-s'ho.

► Lectura del libro de Isaías (Is 50,4-7)

El Señor Dios me ha dado una lengua de discípulo; para saber decir al abatido una palabra de aliento. Cada mañana me espabila el oído, para que escuche como los discípulos. El Señor Dios me abrió el oído; yo no resistí ni me eché atrás. Ofrecí la espalda a los que me golpeaban, las mejillas a los que me sabían mi barba; no escondí el rostro ante ultrajes y salivazos. El Señor Dios me ayuda, por eso no sentía los ultrajes; por eso endurecí el rostro como pederual, sabiendo que no quedaría defraudado.

► Salmo responsorial (21)

R. *Dios mío, Dios mío, ¿por qué me has abandonado?*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Filipenses (Fl 2,6-11)

Cristo Jesús, siendo de condición divina, no retuvo ávidamente el ser igual a Dios; al contrario, se despojó de sí mismo tomando la condición de esclavo, hecho semejante a los hombres. Y así, reconocido como hombre por su presencia, se humilló a sí mismo, hecho obediente hasta la muerte, y una muerte de cruz. Por eso Dios lo exaltó sobre todo y le concedió el Nombre-sobre-todo-nombre; de modo que al nombre de Jesús toda rodilla se doble en el cielo, en la tierra, en el abismo, y toda lengua proclame: Jesucristo es Señor, para gloria de Dios Padre.

► Pasión de nuestro Señor Jesucristo según san Lucas (Lc 22,14-23,56) (Fragmento final)

Y cuando llegaron al lugar llamado «La Calavera», lo crucificaron allí, a él y a los malhechores, uno a la derecha y otro a la izquierda. Jesús decía: † «Padre, perdónalos, porque no saben lo que hacen». Hicieron lotes con sus ropas y los echaron a suerte. El pueblo estaba mirando, pero los magistrados le hacían muecas diciendo: «A otros ha salvado; que se salve a sí mismo, si él es el Mesías de Dios, el Elegido». Se burlaban de él también los soldados, que se acercaban y le ofrecían vinagre, diciendo: «Si eres tú el rey de los judíos, sálvate a ti mismo». Había también por encima de él un letrero: «Este es el rey de los judíos». Uno de los malhechores crucificados lo insultaba diciendo: «¿No eres tú el Mesías? Sálvate a ti mismo y a nosotros». Pero el otro, respondiéndole e increpándolo, le decía: «¿Ni siquiera temes tú a Dios, estando en la misma condena? Nosotros, en verdad, lo estamos justamente, porque recibimos el justo pago de lo que hicimos; en cambio, este no ha hecho nada malo». Y decía: «Jesús, acuérdate de mí cuando llegues a tu reino». Jesús le dijo: † «En verdad te digo: hoy estarás conmigo en el paraíso». Era ya como la hora sexta, y vinieron las tinieblas sobre toda la tierra, hasta la hora nona, porque se oscureció el sol. El velo del templo se rasgó por medio. Y Jesús, clamando con voz potente, dijo: † «Padre, a tus manos encomiendo mi espíritu». Y, dicho esto, expiró.

(Aquí todos se arrodillan y se hace una pausa)

El centurión, al ver lo ocurrido, daba gloria a Dios diciendo: «Realmente, este hombre era justo». Toda la muchedumbre que había concurrido a este espectáculo, al ver las cosas que habían ocurrido, se volvía dándose golpes de pecho. Todos sus conocidos y las mujeres que lo habían seguido desde Galilea se mantenían a distancia, viendo todo esto.